

**AUTOR, OPERĂ LITERARĂ,
SOCIETATE**

**AUTHOR, LITERARY WORK,
SOCIETY**

Minodora Otilia SIMION¹

Minodora Otilia SIMION²

Rezumat: Relația dintre opera literară și realitatea socială este adesea studiată, pornind de la afirmația lui De Bonald că literatura este o expresie a societății. Astfel, cea mai frecventă modalitate de a studia relația dintre literatură și societate este de a privi operele literare ca documente sociale, cum ar fi imagini ale realității sociale. Este evident că literatura generează o anumită imagine a societății deoarece literatura apare numai într-un anumit context social, ca o parte a culturii, într-un mediu social determinat. Dar opera literară nu reflectă realitatea într-un mod pasiv, ca o oglindă sau un aparat de fotografiat. Aceasta o reflectă activ, chiar în cazul în care autorul nu este conștient de acest lucru. Ea redă o realitate care este trăită, cântărită, filtrată, sublimată. Orice operă literară afirmă unele valori umane, pledează pentru ele, le apără și le promovează. Dar aceste valori nu sunt niciodată pur individuale, nici chiar atunci când prezintă un grad mai ridicat de viața interioară sau un grad mai ridicat de creativitate și originalitate. Ele întotdeauna au o semnificație socio-istorică. Opera literară nu este un fenomen social doar pentru că acesta este produs în societate sau pentru că acesta este influențat de societate, nu numai pentru că reflectă societatea sau indeplinește diferite funcții și finalități sociale. Acesta este un fenomen social în sensul său adânc, ontologic, cu consecințe inevitabile privind socialitatea sa structurală.

Cuvinte cheie: relație, literatură, societate, fenomen social, realitate, expresie

Abstract: *The relationship between literary work and social reality is often studied, starting from the statement taken from De Bonald that literature is an expression of the society. Thus the most common way of studying the relationship between literature and society is that of regarding the literary works as social documents, like images of the social reality. It is obvious that literature generates a certain picture of the society as literature appears only in a certain social context, as part of a culture, in a determined social environment. But the literary work doesn't reflect the reality in a passive way, like a mirror or a camera. It reflects it actively, even if the author is not aware of it. It renders a reality which is lived, weighed, filtered, sublimated. Any literary work asserts some human values, pleads for them, defends them and promotes them. But these values are never purely individual, not even when they present a higher degree of inner life and personal living or a higher degree of creativity and originality. They always have a socio-historical significance. The literary work is not a social phenomenon only because it is produced in the society or because it is influenced by society, not only because it reflects the society or accomplishes various social functions and finalities. It is a social phenomenon in its deep meaning, ontologically, with inevitable consequences regarding its structural sociality*

Key-words: relationship, literature, society, social phenomenon, reality, expression

¹ Lect. Univ. Dr., Universitatea “Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu, Romania.

² Lecturer PhD, “Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu, Romania.

În opera literară apare, într-un fel sau altul, ideea că existența reflectă, dar ea apare doar ca o imagine (cum ar fi lumea reflectată de o oglindă) și nu ca realitate. Este o "lume", care este exclusiv lumea sa. Din punctul de vedere al realității, lumea sa este "fictivă", existența sa este "ideală", numai "reflecție subiectivă" deoarece materialul său este numai un mijloc de exprimare, de comunicare, un vehicul și nu o formă de dezvoltare a materialului. Este, în esență, o lume simbolică, cu esența proprie, absolut originală și ireductibilă la orice altă formă de existență. Relația dintre operă literară și realitatea socială este studiată adesea, pornind de la afirmația lui De Bonald că literatura este o expresie a societății. Dar ce înseamnă această axioma? Dacă aceasta înseamnă că literatura, în orice moment, reflectă exact situația socială reală, afirmația este falsă și dacă aceasta înseamnă doar că literatura prezintă unele aspecte ale realității sociale, este doar un truism. A spune că literatura oglindește sau exprimă viața este chiar mai ambiguu. Scriitorul își exprimă în mod inevitabil experiența sa și concepția asupra vieții, dar ar fi evident fals să afirme că el exprimă complet și în mod exhaustiv întreaga viață. A spune că un altul trebuie să exprime complet viața la vremea sa, că el trebuie să fie reprezentativ pentru epoca și societatea în care a trăit, înseamnă a utiliza un criteriu real de evaluare. În plus, acești doi termeni "complet" și "reprezentativ" necesită o interpretare atentă: în cele mai multe lucrări de critică socială ele par să însemne că autorul ar trebui să fie conștient de anumite aspecte sociale și el ar trebui să împărtășească chiar o anumită atitudine și ideologie a criticului.

În critica lui Hegel și a lui Taine, valoarea istorică sau socială este asimilată pur și simplu valorii artistice. Autorul transmite adevărul și, în consecință, adevărul istoric și social. Operele literare furnizează documente, deoarece acestea sunt monumente. Astfel, cea mai frecventă modalitate de studiere a relației dintre

In the literary work appears, in one way or another, the reality that the existence reflects, but it appears only as an image (like the world reflected by a mirror) and not as the reality. It is a "world" which is exclusively its world.

From the point of view of the reality, its world is "fiction", its existence is "ideal", only "subjective reflection" because its material is only a means of expression, of communication, a vehicle and not a form of development of the material.

It is essentially a symbolic world, with its own essence, absolutely original and irreducible to any other form of existence.

The relationship between literary work and social reality is often studied, starting from the statement taken from De Bonald's statement that literature is an expression of the society.

But what does this axiom mean? If it means that literature, in any moment, reflects exactly the actual social situation, the statement is false and if it means only that literature presents some aspects of the social reality, it is only a truism.

Saying that literature mirrors or expresses life is even more ambiguous. The writer inevitably expresses his experience and view on life, but it would be obviously false to assert that he expresses completely and exhaustively the whole life. To say that another must completely express life in his time, that he must be representative for the epoch and society he lived in, means to use an actual criterion of evaluation. Besides, these two terms "completely" and "representative" require a careful interpretation: in most works of social criticism they seem to mean the author should be aware of certain social aspects like and he should even share a certain attitude and ideology of the critic.

In Hegel's and Taine's criticism, the historical or social value is simply equated to the artistic value. The author transmits truth and, consequently, the historical and social

literatură și societate este aceea de a privi operele literare ca documente sociale, ca imagini de realitate socială. Este evident că literatura generează o anumită imagine a societății. De fapt, acesta este unul dintre beneficiile atribuite literaturii de aceia careau aprofundat-o.

Thomas Warton, primul istoric adevărat de poezie engleză, a pretins că literatura are meritul special de înregistra caracteristicile epocilor și de a reține reprezentarea cele mai pitorească și expresivă a acestor acțiuni. Pentru el și mulți dintre urmașii lui în studierea trecutului, literatura a fost mai întâi de toate o comoară de obiceiuri, o sursă pentru istoria civilizației în special pentru istoria și declinul cavalerismului. În măsura în care cititorii moderne sunt în cauză, multe dintre ele datorează primele impresii despre unele țări străine lecturii romanelor scrise de Sinclair Leroys, Galsworthy, Balzac sau Turgheniev.

Folosit ca document social, literatura poate schita conturul istoriei sociale. Chaucer și Langland au păstrat două imagini ale societății din secolul al XIV-lea. De exemplu, Prologul la *Povestiri din Canterbury* oferă o prezentare aproape completă a tipurilor sociale ale vremii. Shakespeare în *Nevestele vesele din Windsor*, Ben Johnson în multe piese, Thomas Deloney pare să ne spună ceva despre burghezia din epoca elisabetană. Addison, Fielding și Smollet înfățișează noua burghezie din secolul al XVIII-lea. Jane Austen, mica nobilime și clericii rurali de la începutul secolului XIX-lea și Trollope, Thackeray și Dickens lumea victoriană.

La sfârșitul secolului XIX-lea și începutul secolului XX-lea, Galsworthy prezintă înalta burghezie engleză, Wells burghezia mărunță și Bennett lumea orașelor provinciale. Un număr mare de imagini sociale similare despre viața din America ar putea rezulta din romanele lui Harriet Beecher Stowe și William Howells sau din

truth. The literary works provides documents because they are monuments.

Thus the most common way of studying the relationship between literature and society is that of regarding the literary works as social documents, like images of the social reality. It is obvious literature generates a certain picture of the society. In fact, this is one of the benefits attributed to literature by those who studied it thoroughly.

Thomas Warton, the first real historian of English poetry, pretended that literature has the special merit of tally recording the characteristics of the ages and of retaining the most picturesque and expressive representation of the moves. For him and many of his followers in studying the past, literature was first of all a treasure of customs, a source for the history of civilization especially for the history of chivalrousness and its decline. As far as modern readers are concerned, many of them owe their first impressions about some foreign countries to reading novels written by Sinclair Leroys, Galsworthy, Balzac or Turgheniev.

Used as a social document, literature can sketch the outline of social history. Chaucer and Langland preserved two pictures of the society of the XIV-th century.

For instance, the prologue to *The Canterbury Tales* provides an almost complete presentation of the social types of the time.

Shakespeare in his *The Merry Wives of Windsor*, Ben Johnson in many plays, Thomas Deloney seems to tell us something about the bourgeoisie of the Elizabethan age.

Addison, Fielding and Smollet portray the new bourgeoisie of the 18th century. Jane Austen, the gentry and rural clergymen at the beginning of the 19th century and Trollope, Thackeray and Dickens the Victorian world.

At the end of the 19th century and the beginning of the 20th century, Galsworthy presents the upper English bourgeoisie. Wells the petty bourgeoisie and Bennett the world

cele scrise de James Thomas Farrell și John Steinbeck. Viața de la Paris și Franța în perioada de după Restaurație pare a prinde viață în sute de personaje din Balzac în *Comedia umană* iar Proust a prezentat în detaliu stratificarea socială a aristocrației franceze în declin.

Proprietarii de pământ din Rusia în secolul al XVIII-lea apar în romanele lui Turgheniev și ale lui Tolstoi. Avem imagini de comercianți și intelectuali în piesele lui Cehov și de țărani colectivști la Solohov. Exemplele ar putea fi multiplicat la nesfârșit. Putem prezenta lumea fiecărui scriitor, rolul pe fiecare dintre ei îl atribuie vieții și căsătoriei, afacerilor, profesiilor, modul în care prezintă preoți sau oameni, inteligenți sau fățarnici, sau ne putem concentra pe marinarii din romanele lui Jane Austen, pe ariviștii din romanele lui Proust, femeile căsătorite din romanele lui Howells. Acest tip de specializare ar putea duce la monografii despre, de exemplu, "relația dintre proprietari și arendași în romanul american din secolul al XIX-lea." "Marinarul în romanul și drama englezească" sau "Americanul de origine irlandeză în romanele din secolul al XX-lea".

Dar aceste studii au o valoare modestă, atâta timp cât acestea consideră că literatura este pur și simplu o oglindă a vieții, o imitație și, în consecință, un document social. Aceste studii nu au niciun sens dacă nu cunoaștem metoda artistică a romancierului și dacă nu putem stabili decât în termeni generali relația dintre imaginea literară și realitatea socială. Este această imagine deliberat realistă sau este în anumite aspecte o satiră, o caricatură sau o idealizare romantică?

În studiul său intitulat "Aristocrația și clasele de mijloc în Germania" Kohn-Bramstedt atrage atenția asupra faptului că numai acei oameni care cunosc structura unei societăți din alte surse decât cele literare pot spune dacă unele tipuri sociale și comportamentul lor sunt reproduse într-un roman. În orice caz, acestea trebuie să separe

of provincial towns.

A great number of similar social pictures about the American life could be result from the novels of Harriet Beecher Stowe and William Howells or from those written by James Thomas Farrell and John Steinbeck.

The life of Paris and France in the period after the Restoration seems to be alive in the hundreds of characters from Balzac is Human Comedy and Proust presented in endless detail the social stratification of French aristocracy in decline.

Russia's landowners in the 18th century appear in Turgheniev and Tolstoy's novels. We have pictures of merchants and intellectuals in Chehov's plays and novels and of collectivist peasants Solohov's literary work.

The examples could be endlessly multiplied. We can present every writer's world, the role that each of them attributes to life and marriage, business, professions, the way that present priests or clever people, hypocrites, or we can focus on the sailors from Jane Austen's novels, in self seekers in Proust's novels, married women in Howells' novels.

This type of specialization could lead to monographs on, for instance, "The Relation between Landowners and Leaseholders in the American Novel of the 19th century." "The Sailor in the English Novel and drama" or "American of Irish origin in the novels of the XX-th century" But these studies have a modest value as long as they consider that literature is simply a mirror of life, an imitation and, consequently, a social document.

These studies have no meaning unless we know the artistic method of the novelist and if we can state not only on general terms the relationship between the literary picture and the social reality. Is this picture deliberately realistic, or is it, in certain aspects, a satire, a caricature or a romantic idealization?

In his study entitled "Aristocracy and

cu discernământ subtil ce este fantezie pură, ce este o observație realistă de ceea ce nu este nimic altceva decât expresia dorințelor. Utilizând concepția lui Max Weber asupra tipurilor sociale ideale, aceiași savanți studiază fenomene sociale cum ar fi ura de clasă, parvenismul, snobismul și atitudinea față de evrei și susțin că aceste fenomene nu sunt fapte obiective sau modele de comportament, ci atitudini complexe care au fost mai bine ilustrate de literatură decât de orice altceva. Cei care studiază atitudinile și aspirațiile sociale pot utiliza orice material literar dacă știu cum să-l interpreteze corect. Este adevărat că pentru epocile timpurii, private de informațiile furnizate de sociologi, ei vor trebui să utilizeze materiale literare sau cel puțin semiliterare ale scriitorilor care au abordat politica, economia sau problemele de interes general. Exemplul clasic este acela al comediei engleze din timpul Restaurației. Este un pământ al încornorațiilor, o țară de basm a adulterelor și a căsătoriilor de conveniență așa cum credea Charles Lamb? Sau a fost, cum Macaulay vrea ca noi să credem, o imagine reală a aristocrației frivole și brutale în declin? Nu ar trebui ca noi, respingând ambele ipoteze să studiem ce anumit grup social a creat această artă și pentru ce public? Nu ar trebui, de asemenea să stabilim dacă este o artă naturalistă sau una stilizată?

Nu ar trebui să vedem unde începe satira și ironia, autoridiculizarea și fantezia? Ca orice alte forme literare, aceste piese nu sunt pur și simplu documente, acestea sunt piese de teatru cu personaje model, situații-model, cu căsătorii și argumente pentru căsătorie stabilite în condiții care sunt valabile doar pe scena. E.E. Stoll concluzionează că în mod evident, acest lucru nu reprezintă o societate reală, acesta este nu este nici măcar un tablou adevărat al societății lumești. Evident, acest lucru nu este Anglia, nici chiar Anglia pe vremea lui Stuart, înainte sau după Revoluție. Dar această afirmație nu rezolvă complet

the Middle Classes in Germany", Kohn-Bramstedt draws our attention that only those people who know structure of a society from other sources than these literary ones can tell if some social types and their behavior are reproduced in a novel. In every case, they should separate with subtle discernment what is pure fantasy, what realistic observation is and what is nothing else but the expression of the another's desires.

Using Max Weber's view on ideal "social types", the same scholar studies social phenomena such as class hatred, the upstart's behaviour, snobbery and the attitude towards the Jews and the maintains that these phenomena are not objective facts or patterns of behaviour but complex attitudes which were better illustrated by literature than anything else.

Those who study attitudes and social aspirations can use literary material if they know how to interpret it correctly.

It is true that for early ages lacking information provided by the sociologists, they will have to use literary or at least semiliterary material of writers who dealt with politics, economics or problems of general interest.

The classical example is that of English comedy during Restoration. It is a land of the cuckolded, a fairy tale country of adulteries and marriages of convenience as Charles Lamb thought? Or was it, as Macaulay wants us to believe, a true picture of the declining aristocracy, frivolous and brutal? Shouldn't we, rejecting both hypotheses study what certain social group created this art and for what public? Shouldn't we also establish whether it is a naturalist art or stylized art? Shouldn't we see where satire and irony, self ridicule and fantasy begin? Like any other literary forms, these plays are not simply documents, they are plays with pattern-characters, pattern-situations, with marriages and marriage arguments established in conditions which

problemele/chestiunile de relație dintre literatură și societate. Chiar și cea mai obscură alegorie, poemul pastoral cel mai ireal, poate burlescul cel mai exagerat pot dacă acestea sunt studiate cu grijă, să ne spună ceva despre societatea unei epoci. Literatura apare numai într-un anumit context social, ca o parte din cultură, într-un mediu social determinat.

Teoria literară marxistă pornește de la presupunerea că literatura trebuie înțeleasă în raport cu realitatea istorică și socială, așa cum sunt interpretate din punct de vedere marxist. Postulatul marxist fundamental este că baza economică a unei societăți determină natura și structura ideologiei, instituțiilor și practicilor (cum ar fi literatura) care formează suprastructura respectivei societăți. Forma cea mai directă de critică marxistă, ceea ce a fost numit marxism "vulgar", consideră că există o relație deterministă între bază și suprastructură, astfel încât textele literare sunt văzute ca fiind cauzal determinate de baza economică. De exemplu, lucrarea lui Christopher Caudwell *Iluzie și realitate* adoptă această poziție în discutarea poeziei victoriene.

Teoreticianul maghiar Georg Lukacs, un Marxist în tradiția hegeliană, vede, de asemenea, literatura ca reflectând realitatea socio-economică, dar a respins concepția că a existat o simplă relație deterministă între cele două. El susține că formele literare cele mai importante nu doar reproduc. Ideologiile dominante din timpul lor încorporează în forma lor o critică a acestei ideologii astfel din punctul său de vedere realismul romanului realist din secolul al 19-lea, genul literar pe care l-a apreciat el cel mai mult, ceea ce el numește "realism critic", nu este doar mimetic ci încorporează și o recunoaștere a contradicțiilor din societatea burgheză.

Pentru a realiza acestea, e nevoie de o ruptură față de realism, în sensul mimetic, ca de exemplu în exagerarea personajelor lui Balzac. Dar opera literară nu reflectă realitatea în mod pasiv, cum ar fi o oglindă

are valid only on the stage.

E.E. Stoll concludes that obviously, this doesn't represent a real society, it is not even a true picture of worldly society. Obviously this is not England, not even Stuart England, before or after the Revolution. But this quotation doesn't completely settle the problems/matter of the relationship between literature and society. Even the most obscure allegory, the most unreal pastoral poem, the most exaggerated burlesque can, if they are carefully studied, tell us something about the society of an age.

Literature appears only in a certain social context, as part of a culture, in a determined social environment.

Marxist literary theory starts from the assumption that literature must be understood in relation to historical and social reality, as interpreted from a Marxist standpoint.

The fundamental Marxist postulate is that the economic base of a society determines the nature and structure of the ideology, institutions and practices (such as literature) that form the superstructure of that society.

The most direct form of Marxist criticism, what has been called "vulgar" Marxism, takes the view that there is a straightforward deterministic relation between base and superstructure, so that literary texts are seen as causally determined by the economic base.

For example, Christopher Caudwell's *Illusion and Reality* adopts this position in discussing Victorian poetry. The Hungarian theorist Georg Lukacs, a Marxist in the Hegelian tradition, also sees literature as reflecting socio-economic reality, but he rejected the view that there was a simple deterministic relationship between the two.

He argues that the greatest literary forms do not merely reproduce. The dominant ideologies of their time but incorporate in their form a critique of these ideologies thus in his view the realism of the realistic 19th century novel, the literary genre he was most sympathetic to, what he

sau un aparat de fotografiat. Aceasta o reflectă în mod activ, într-o manieră militantă chiar și când autorul nu este conștient de acest lucru. Ea redă o realitate care este trăită, cântărită, filtrată, sublimată, în mod voit sau nu, acceptată sau refuzată în funcție de societatea în care apare..

. Acest fenomen este legat de natura umana: nimeni nu se uită spontan la "lumea" (exterioară sau interioară) fără a avea o atitudine pozitivă sau negativă față de acesta, ce aprobă sau dezaproabă, fără a avea o opinie despre ea, fără a simți nimic față de aceasta. O atitudine strict obiectivă care este caracteristică eforturilor de cunoaștere științifică este o descoperire culturală târzie și care se manifestă numai ca o exigență metodologică. Activități artistice nu se supun acestei exigențe. În literatură se reflectă ambele, obiectivitate și subiectivitate , fapte și valori, idei și sentimente, realități și idealuri, speranțe, dorințe, vise și imaginație

Orice operă literară afirmă unele valori umane, pledează pentru ele, le apără și le promovează. Dar aceste valori nu sunt niciodată pur individuale, nici chiar atunci când prezintă un grad mai ridicat de viața interioară sau un grad mai ridicat de creativitate și originalitate. Ele întotdeauna au o semnificație socio-istorică. Prezența realităților socio-istorice, în conștiința literară nu este în mod necesar aparentă la nivelul de "formă" sau "conținut", ci în mod necesar la nivelul "structurilor mentale", a "viziunilor filozofice ale lui Georg Lukacs și Lucien Goldmann, creatorii "structuralismului genetic" menționat. Relația esențială dintre viața socială și operă literară-așa cum afirmă cel de-al doilea-nu privește conținutul celor două domenii de realitate umană, ci numai structurile mentale care pot fi numite categoriile organizatoare și, în același timp conștiința empirică a unui anumit grup social și a lumii imaginare create de scriitor.

Acest fapt stabilește anumite limite socio-istorice operelor literare și tuturor

calls "critical realism", is not merely mimetic but incorporates a recognition of the contradictions

. To achieve these, something has to break with realism, in the mimetic sense, as for example in the exaggeration of Balzac's characters.

But the literary work doesn't reflect in a passive way, like a mirror or a camera, the reality. It reflects it actively, in a militant manner, even the author is not aware of it. It renders a reality which is lived, weighed, filtered, sublimated This phenomenon is related to human nature: nobody looks spontaneously at the "world" (external or inner) without having a positive or a negative attitude towards it, approving or disapproving, without having an opinion about it, without feeling anything about it.

A strictly objective attitude which is characteristic to the efforts of scientific knowledge is a cultural finding late and hard which manifests itself only as a methodological exigence Artistic activities are not subject to this exigence. In literature, both, objectivity and subjectively are reflected, the facts and values, ideas and feelings, realities and ideals, hopes, desires, dreams and imagination.

.Any literary work asserts some human values, pleads for them, defends them and promotes them. But these values are never purely individual, not even when they present a higher degree of inner life and personal living or a higher degree of creativity and originality. They always have a socio-historical significance.

The presence of socio-historical realities, in the literary conscience is not necessarily apparent on the level of "form" or "content" but necessarily on the level of "mental structures", of "philosophical vision as Georg Lukacs and Lucien Goldmann, the creators of "genetic structuralism" stated.

"The essential relation between social life and literary work-as the latter states-is not concerned with the content of the two domains of human reality, only the mental

lucrărilor de civilizație, în general. Chiar și "utopiile" apar ca depinzând de situații socio-istorice, fie ca încercări de a le critica lor sau ca încercări de a evada din ele sau de a le înlocui cu unele mai bune. Cadrul social a stabilit, prin mecanisme structurale, orizontul filozofic și ideologic al activității literare. Opera literară nu este un fenomen social numai deoarece este produs în societate sau pentru că este influențată de societate, nu numai pentru că reflectă societatea sau îndeplinește diferite funcții și finalități sociale.

.. Acesta este un fenomen social în sensul său adânc, ontologic, având consecințele inevitabile privind caracterul său social structural. Literatura este socio-culturală în propria sa geneză socio-culturală, funcții, structură, finalitate și dezvoltare, evident, doar prin personalități creative și capabile de viață spiritual și ea nu poate exista în afară de societate sau de istorie.

Toate acestea provin de la societatea ce include sistemul de valori, normele și mesaje, semnificațiile, inclusiv personalitatea creatoare, prin intermediul căreia aceasta oferă forme tot înalte de dezvoltare și transcendere.

Bibliografie:

Bahtin, Mihail, Probleme de literatură și estetică, Editura Univers, București, 1982

Booth, Wayne, Retorica romanului, Editura Univers, București, 1976

Collingwood, G.R., The Idea of History, Oxford University Press, Oxford, 1994

Crick, Bernard, Essays on Politics and Literature, Edinburgh University Press, 1989

Culler, Jonathan, Literary Theory: A Very Short Introduction, Oxford University Press, 1997

Eaglestone Robert, Doing English: A Guide for Literature Students, Routledge,

structures which can be named the organizing categories „at the same time the empirical conscience of a certain social group and the imaginary world created by the writer”. This fact sets literary works and all works of civilization generally, certain socio-historical limits. Even “utopias” appear as depending on socio-historian situations, either as attempts to criticize them or as attempts to escape from them or replace them with better ones.

The social frame established, through structural mechanisms the philosophical and ideological horizon of the literary activity.

The literary work is not a social phenomenon only because it is produced in the society or because it is influenced by society, not only because it reflects the society or accomplishes various social-functions and finalities. It is a social phenomenon in its deep meaning, ontologically with inevitable consequences regarding its structural sociality. Literature is socio-cultural in its very genesis, functions, structure, finality and development, obviously only through creative personalities and capable of spiritual life. It cannot exist apart from society or history. All these come from the society including the system of values, norms and messages, significances, including the creative personality, through whom it provides higher and higher forms of development and transcending.

Bibliography:

Bahtin, Mihail, Probleme de literatură și estetică, Editura Univers, București, 1982

Booth, Wayne, Retorica romanului, Editura Univers, București, 1976

Collingwood, G.R., The Idea of History, Oxford University Press, Oxford, 1994

Crick, Bernard, Essays on Politics and Literature, Edinburgh University Press, 1989

Culler, Jonathan, Literary Theory: A Very Short Introduction, Oxford University Press, 1997

London, 2000

Eagleton, Terry, *Marxism and Literary Criticism*, University of California Press, Berkely and Los Angeles, 1976

Larroux, Guy, *Realismul*, Cartea Românească, București, 1998

Liddell, Robert, *A Treatise on the Novel*, J.Cape, London, 1947

Lukacs, Georg, *Specificul literaturii și al esteticului*, Editura pentru literatură universală, București, 1969

Williams, Raymond, *Culture and Society*, The Hogarth Press, London, 1993

Eagleton Robert, *Doing English: A Guide for Literature Students*, Routledge, London, 2000

Eagleton, Terry, *Marxism and Literary Criticism*, University of California Press, Berkely and Los Angeles, 1976

Larroux, Guy, *Realismul*, Cartea Românească, București, 1998

Liddell, Robert, *A Treatise on the Novel*, J.Cape, London, 1947

Lukacs, Georg, *Specificul literaturii și al esteticului*, Editura pentru literatură universală, București, 1969

Williams, Raymond, *Culture and Society*, The Hogarth Press, London, 1993